

Dinesen: Jeg kunde dog ønske at udtale mig med lidt større Iver, end den ærede Ordfører gjorde, angaaende Spørgsmaalet om Rotterne. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal nu har hvilet saa længe og været Genstand for saa megen Tale, uden at man er naaet til at foretage noget væsentligt i denne Sag, at det snart var paa Tide, at der blev taget alvorlig fat. Jeg har gennem alt, hvad der er kommet til min Kundskab, faaet en Overbevisning om, at denne Landeplage, som disse Dyr ere for os, indeholder den allerstørste Opfordring til ogsaa ad Lovgivningens Vej at tage saadan fat paa dette Spørgsmaal og udfolde en saadan Virksomhed her i Landet, at vi, om vi end ikke kunne udrydde disse Dyr, hvad jeg anser for umuligt, saa dog kunne standse disse Gnaveres Tiltagen, der stadig volder saa stor Skade og Fortræd. Jeg vil alvorlig opfordre den nuværende højtærede Indenrigsminister til at fortsætte de Overvejelser, som den afgaaede Indenrigsminister som bekendt gjorde dette Spørgsmaal til Genstand for, saaledes at vi kunde faa dette Spørgsmaal frem her og bringe det til en saadan Løsning, at der dog blev gjort noget i den Retning.

Overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der stillede Spørgsmaal om Begrænsning af Bevillingerne til Skytteforeningerne, skal jeg gøre nogle Bemærkninger. Det er jo et gammelt Forslag fra hans og hans Meningsfællers Side, og hvis der ikke i dette Øjeblik var blevet sagt noget nyt fra det ærede Medlems Side, vilde der ikke for mig være nogen særlig Anledning til at tage til Orde. Men da det ærede Medlem nys udtalte, at den nys-afgaaede Krigsminister havde forsøgt at indføre militær Aand i Skytteforeningerne, havde forsøgt at gøre disse til en Forskole for Hæren, vil jeg tillade mig derimod at gøre opmærksom paa, at det er ikke noget, den nys afgaaede Krigsminister har forsøgt. Han har ikke foretaget sig andet i saa Henseende, end Krigsministrene her i Landet i mange Aar have gjort. Der er paa dette Omraade udfoldet en Virksomhed baade fra Myndighedernes, fra militæres og fra civiles Side, gaaende ud paa at indføre en saadan militær Aand i Skytteforeningerne, at det blev Medlemmerne bevidst, at det var med Fædrelandets Forsvar for Øje, at de uddannede den Evne at kunne bruge et Vaaben, og i samme Maade har det ogsaa været Meningen for saa vidt at gøre

Foreningerne til en Forskole for Hæren. Dette er altsaa slet ikke noget nyt, den afgaaede Krigsminister har forsøgt at indføre. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds saa samtidig omtaler det mislykkede Forsøg, som den afgaaede Krigsminister havde gjort med Hensyn til indenfor Hæren at danne en særlig Afdeling, bestaaende væsentlig af Skytter fra Skytteforeningerne, saa er det bekendt nok og ogsaa blevet oplyst af den daværende Krigsminister i Finansudvalget, at Betingelsen for at danne en saadan særlig Afdeling var, at der paa bestemte Steder indenfor de forskellige Udskrivningskredse frivillig meldte sig saa mange Skytter, at der kunde dannes saadanne særlige Afdelinger. Da dette Antal imidlertid endnu ikke var naaet, blev Forsøget ikke gjort, og det er derfor et Spørgsmaal, som endnu henstaar til Overvejelse for den Kommission, som behandler Forsvarssagen i Almindelighed.

Ogsaa om det grønlandske Spørgsmaal tror jeg, jeg bør gøre nogle Bemærkninger, da jeg ikke i alle Maader er enig i de Udtalelser, den ærede Ordfører fremkom med. Jeg anerkender ligesom det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), at den ærede Ordfører har anvendt megen Flid paa at sætte sig i Kundskab om, hvad der gennem en længere Aarrække er passeret, det grønlandske Spørgsmaal vedrørende, og at han har forstaaet her i Tinget ved sin Tale saavel i forrige som i dette Møde at vække ikke ringe Interesse for denne Sag. I saa Henseende ønsker jeg den ærede Ordfører til Lykke, thi deri er jeg enig med ham, at det er et Spørgsmaal, som fortjener, at Interessen vækkes derfor. Jeg erindrer, at for en Snes Aar siden beskæftigede Finansudvalget sig ogsaa ret levende med dette Spørgsmaal, jeg var endog bragt dertil for mit Vedkommende, at jeg havde samlet et betydeligt Materiale til dets Belysning, som desværre forsvandt ved Kristiansborg Slots Brand. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Interessen for Spørgsmaalet paa et vist Tidspunkt gik i Staa, men jeg er dog ikke saa ganske paa det rene med, som den ærede Ordfører, at dette særlig skyldtes et enkelt Parti, jeg tror, det var den almindelige Stilling her i Landet i storpolitisk Henseende, som gjorde, at dette Spørgsmaal som saa mange andre Spørgsmaal blev trængt tilbage, og at de forskellige Partier derfor nok kunde siges at have lige megen Skyld. Imidlertid, Spørgsmaalet er stort nok til, at det